

tallet her har stillet sig, tyder paa, at det ikke sætter Pris paa, at denne Lov skal nyde videre Fremme, medmindre den kom til at gaa betydelig videre, end Flertallet har foreslaaet. Mindretallet omtaler forskjellige Endringsforslag, som det har haat i Sinde at stille. Dersom det havde været Mindretallets virkelige Ønske at faae Lovforslaget ført igjennem, saa vilde det vistnok have været heldigere, om det havde givet Thinget Leilighed til at stemme over de Endringsforslag, man har sigtet til i Udvalget, thi i Betænkningen at fremsætte en Densigning til Endringsforslag, som man eventuelt havde tænkt at stille, men som Thinget ikke saar Leilighed til at se, kan ikke bidrage til at bringe en Sag videre. Jeg skal naturligvis ganske overlade til det ærede Mindretal at bestemme, hvorledes det agter at stille sig, men jeg tillader mig at haabe, at Thingets Flertal vil følge Udvalgets Flertal med Hensyn til de Forslag, som her ere stillede, og desfor man skulde være nogen Betænknelighed med Hensyn til disse Forslag, saa maatte denne snarere gaa i Retning af, at de ere gaaede for vidt med Hensyn til Forhøielse end i Retning af, at de ikke ere gaaede vidt nok. Jeg tror ikke, at der fra Lønningsudvalget vil fremkomme nogen Lønningslov, som gaar videre med Hensyn til Forhøielse end denne Lov, ja, ikke engang saa vidt, og efter den Maade, hvorpaa Thinget hidtil har stillet sig med Hensyn til Lønningspørgsmaalet, samt efter den Maade, hvorpaa det ogsaa ifjor stillede sig med Hensyn til Lovdæsenets Lønningslov, kan jeg ikke heller antage, at Thinget vil være tilbøjeligt til at gaa videre; maaste snarere vil det have Betænknelighed ved at gaa saa vidt, som her er foreslaaet. Dersom Udvalgets Flertal skulde, jeg vil ikke sige gjøre Thinget en Undskyldning, men give det en Forklaring paa, hvorfor det er gaaet saa vidt, som det er gaaet, og har stillet de Forslag, som det har stillet, saa maatte denne Forklaring ikke gaa ud paa, hvorfor Udvalget ikke er gaaet videre, men paa, hvorfor Udvalget er gaaet saa vidt, som det er gaaet. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Flertallets Endringsforslag til det høie Things Vedtagelse.

Overmøes: Som det høie Thing vil have bemærket, har Mindretallet i Lønningsudvalget ved Gjennemgaaelse af det her foreliggende Forslag til Lønninger for Postvæsenet ikke fundet, at de Fordringer, der ere stillede med Hensyn til disse Lønninger fra Regjeringens Side, paa noget Punkt kunne siges at være overdreene. Jeg tror, at man kun behøver at taste et Blik paa de Bemærkninger, der følge med Lovforslaget, for at komme til en Erkjendelse af, hvor paasalvende stor — jeg kan tilsvæ glædelig stor — en Udvikling denne Institution her hos os har faaet i det sidste Decennium, hvorledes ikke blot Brevens Antal, men alle de andre Funktioner, som Post-

væsenet har, alle de andre Tjenester, det yder de Korresponderende saafom gjennem Penge og Pakkeforsendelser, ere tiltagne i en forbausende Grad, og hvorledes dertil naturligvis knytter sig meget større og meget besværligere Arbejde for Funktionærerne, end tidligere har været forlangt af dem. Jeg tror, det er ret betegnende der at se, at, medens man tidligere, nemlig i 1870 mente, at man kunde sætte de mindste Postkontorer til en Snæs Tusinde Breve om Aaret, har man nu naaet saavidt, at man maa sætte disse til 36,000 Breve, og altfaa har stillet sine Fordringer omtrent dobbelt saa høit. Skjøndt altsaa Mindretallet i saa Henseende formener at kunne bevilge sig ved Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag, er det jo klart, at Hensynet til andre Lovforslag og overhovedet til en nogenlunde Egalisering mellem, hvad der allerede er vedtaget, og hvad man tænker at komme til at vedtage ved andre Lønningslovsforslag — en Egalisering, som er noget vanskeliggjort ved den Maade, hvorpaa Lovforslagene ere forelagte, idet de pienlyntig ikke ere udgaaede fra een Haand, men ere komne fra de forskjellige Ministeriers Hænder uden at have undergaaet en sammenlignende Kritik — naturlig hos Mindretallet har ført til Ønsket om at gjøre nogen Forandring i Lovforslaget, og denne Forandring maatte da specielt komme til at berøre nogle af de høiere Lønninger, ligesom ogsaa et Punkt navnlig maatte tiltrække sig Mindretallets Opmærksomhed, nemlig den Forskjel, der var i Maaden at tildele Alderstillaag paa efter denne Lov og efter f. Ex. Lønningsloven for Lovdæsmændene, som vi vedtog ifjor. Naar nu Mindretallet trods denne Anstuelse ikke har stillet noget som helst Endringsforslag til dette Lovforslag, saa skylder jeg paa Mindretallets Begne det høie Thing og specielt vore Meningsfæller Regnskab for, hvorledes denne Stilling er kommen frem. Jeg skulde have ønsket at gjøre det overordentlig kort og tilbageholdent, idet jeg overhovedet nødig omtaler, hvad der er passeret i Udvalget — jeg tror ikke, det er videre heldigt —; men da den ærede Ordfører ikke har skyet at udtale, at, hvad der er sagt i Betænkningen fra Mindretallets Side, ikke er rigtigt, befrister han mig der ved for den Lænte, jeg ellers vilde have lagt paa mig, og jeg maa nu tillade mig at udtale mere explicit, hvorledes denne Stilling er kommen frem; men for at klare det, maa jeg først tillade mig et Par almindelige Bemærkninger. Som de Herrer

Rettelser.

Sp. 2745, L. 1 f. n.: „Benzon“, læs: „Benzon“.